

Økonomisk og åndeligt fattige

I de såkaldte saligprisninger, som findes i Bjergprædikenen hos Matthæus og hos Lukas i den såkaldte sletteprædiken, siger Jesus henholdsvis: "Salig er de fattige" og "salig er de fattige i ånden".

De fattige er umiddelbart til at forstå. Det er dem, der ikke har til dagen og vejen, og som vi i dagens Danmark desværre ser et stigende antal af. Den efterhånden lange række af reformer, der har været på socialområdet de senere år har bevirket, at vi blandt andet i Kirkens Korshær nu får henvendelser fra mennesker, som beder om at få madvarer udleveret sidst på måneden, og nogle gange allerede midt på måneden. Den slags fattigdom er jo til at forstå.

Men hvad med fattigdom i ånden? Ja, det nemme ville jo være at sige, at de fattige i ånden er de dumme, men så nemt tænker jeg ikke, det er. Jeg tænker, at fattigdom i ånden betyder fattigdom på muligheder. Og gruppen af 'fattige på muligheder' er på grund af ovennævnte reformer ligeledes vokset kraftigt de senere år.

De fattige uden penge til dagen og vejen er selvsagt også fattige på muligheder, men der findes også en stor gruppe mennesker, som nok har til dagen og vejen, men som ikke har økonomisk mulighed for at deltage i forskellige fritidsarrangementer. De har ikke råd til at komme til tandlæge, de har ikke råd til at købe deres receptpligtige medicin, de har ikke råd til briller. Hvis de har børn, har børnene ikke råd til at holde fødselsdag, eller komme til andres fødselsdag. De har ikke råd til at gå til fodbold, håndbold og lignende. De har ikke råd til nyt tøj – og alt dette fører til en ekskludering af vores almindelige folkelige fællesskab, og skaber dermed åndelig fattigdom.

Samtidig skal de leve med en retorik, som siger, at de bare skal tage sig sammen og få et arbejde, at de er en belastning for vores samfund, at de skal holde op med at lade som om, at de er syge eller lignende udsagn. Dette øger yderligere deres eksklusion og åndelige fattigdom. Den smule selvtillid og selvværd, som de måtte være i besiddelse af, fordufter lige så stille.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på børnene, og hvordan det går dem på længere sigt, når de vokser op i den dybeste åndelige fattigdom. Hvis de i hele deres barndom har været ekskluderet fra alle de tilbud og muligheder som deres jævnaldrende har haft. Hvis de er vokset op med, at deres jævnaldrende ser skævt til dem, fordi de ikke er en del af det almindelige fællesskab.

Heldigvis kan de så vende sig til Vor Herres ord; at de er salige, og at Guds Rige er deres.

/Korshærspræst Jakob Hjørnholm